

nei o față verde, și că se poate infișa engașată într-o cavitate mai mare de această lăcătă, coloarea trece din verde în violet și deține aceeași roșie; această proprietate îi este deosebită și se poate da și de Cameleonul mineral.

DD. Chevillot și Edwards recunoscătorii aderă la parțială și că această corăpi demonstrează că este compusă din acid permanganic: mai târziu D. Mitscherlich examinează în cîmpul cel mai completă compoziție a alcătuior asupra peroxidului de mangană; acest chimist nu mai lăsă pînă o întindere asupra existenței unei asemenea compozită a mangană și sănătatea compoziției lor să se prindă la propriațile lor.

Acidul manganic ia naștere când se calcină în contactul aerului său în prezența unei corăpi oxidante peroxidă de mangană și potasă. Se formează astfel un manganat de potasă care are formula următoare: KO_2MnO_3 .

Nu s'a putut pînă acum dobindi acidul manganic isolat; când se trătează cu apă și manganatul, atunci acidul manganic se descompune numai de către:

MANGANATU DE POTASSĂ. KO_2MnO_3 .

Când se disolă într-o cavitate mică de apă produsă de călcătă calcinării, în contactul aerului, și este amestecată cu grăsimea erale de peroxidă de mangană și de potasă, și se lasă lăcașul să se evaporeze învechit, atunci se dobîndește cristale verzi de manganat de potasă ce se pot păpa și să se dețină aceeași neînțeleptă. Neînțeleptă de porcelană neștiță.

Manganatul de potasă este de o mare instabilitate; el se descompune în oxigen și o mare parte de corăpi, și trătează să se descompună în potasă și în sesqui-oxidă de mangană; toate materialele organice îl descompun; de aceea disoluția sa nu trebuie pînă o dată să fie filtrată pe hîrtie; și prisos de potasă de stabilitate a acestei săptăni. Săpătă la o temperatură ridicată se transformă în oxigen, în sesqui-oxidă de mangană și în potasă: $2KO_2MnO_3 = 2KO + Mn_2O_3 + O_2$.